

Despre opera literara Plumb de George Bacovia

Pentru a ilustra atmosfera sumbra, specific bacoviana, este relevanta si poezia Plumb, care deschide volumul cu acelasi titlu, aparut in 1916.

Inca de la inceput, in aceasta creatie literara se disting doua planuri: unul al realitatii exterioare: "cimitirul", "cavoul" (simboluri ale unei lumi ostile in care este incarcerat poetul) si celalalt - al realitatii interioare reprezentate . de iubire.

Poetul creeaza o atmosfera tulburatoare prin evocarea unui adevar iminent, care este insasi moartea, cu ajutorul unor cuvinte din acelasi camp semantic: "cavou", "sicrie", "coroane" care scartaie. Ideea este reiterata si prin utilizarea obsedanta a substantivului "plumb", cuvantul-cheie al poeziei (se repeta in fiecare strofa de trei ori in rima versurilor 1 si 4 si la cezura versului 2). Daca o caracteristica fundamentala a liricii lui George Bacovia este descompunerea materiei, in poezia Plumb impresia creata este de impietritie, sugerata, de altfel, inca din titlu; chiar si poetul se pietrifica; amorul este "de plumb", indicand o stare de apasare sufleteasca, un univers inchis.

Versul "Dormea intors amorul meu de plumb" declanseaza o puternica emotie. Adjectivul "intors", provenit dintr-un participiu realizeaza misterul poeziei, el semnificand "intoarcerea spre apus", cum ar spune Blaga, ceea ce echivaleaza cu moartea. Poetul incearca fara succes sa se salveze dintr-o lume al carei prizonier este strigandu-si amorul: "Dormea intors amorul meu de plumb/ Pe flori de plumb si-am inceput sa-l strig", dar "atarnau aripile de plumb. "Aripele de plumb" presupun "zborul in jos", caderea din care poetul nu se mai poate ridica.

La nivel structural remarcam faptul ca cele doua catrene au o alcatuire aproape identica, de exemplu versurile 1 cu 5, 3 cu 7, 4 cu 8. Tonul elegiac, ce persista in poezie, este sugerat de iambul predominant, dar si de peon si amfi-brah. Versurile se caracterizeaza printr-o' muzicalitate conferita de intrebuintarea unor vocale, a unor verbe la imperfect ("dormeau", "stam", "era"), de tonurile inchise ("vant", "vesmant") si de cele stridente ("scartaiau", "frig"): "Dormeau adanc sicriile de plumb,/ si flori de plumb, si funerar vesmant - /Stam singur in cavou... si era vant.../ si scartaiau coroanele de plumb/.../ Stam singur langa mort si era frig...".